

Niệm Phật Đường Nghi Quy

1. Lễ Kính Chư Phật

Không nên mang nước vào trong Đại Điện nơi Niệm Phật để uống, vì làm như vậy là đối với chư Phật và chư Bồ Tát không có lòng cung kính.

Trước khi hành lễ Cộng Tu hoặc Pháp Hội, chúng ta vào chánh điện 10 phút trước khi buổi lễ bắt đầu, khi vào sắp hàng lấy chỗ của mình rồi đứng lễ Phật: 1 xá trước, lạy xuống 3 lạy, và 1 xá. Nếu mình đi vào trễ, buổi lễ đã bắt đầu hoặc đang tiến hành rồi, thì chỉ 1 xá và mong chóng đứng vào vị trí trong hàng, Không đứng trước mặt mọi người chung quanh để lạm Phật nữa.

2. Tịnh Ngữ – Cấm Không được nói chuyện

Lý do không muốn cho nói chuyện là để giúp mình giải tỏa những vọng niệm khởi lên trong đầu của mình, vì thế nên phải tắt máy điện thoại hoặc đổi qua độ rung không nghe tiếng reng - vibrate. Nếu người lớn tuổi không biết làm, thì nhờ người trong Ban Hộ Thất tắt dùm máy điện thoại, khi xong buổi lễ họ sẽ mở lại giúp cho mình.

Trong giai đoạn Phật thất thì phải vạn duyên buông xuống, chuyên tâm mà niệm Phật, Không được nói chuyện lộn xộn, tạp nhiễm, vì như vậy sẽ giúp cho tâm chúng ta càng được thanh tịnh, thì khi chúng ta niệm câu Phật hiệu tự nhiên sẽ có được một sự gọi là cảm ứng đạo giao.

3. Giới – Định – Tuệ

Định là để có được sự khai mở trí tuệ, vì thế Không nên đi tới lui trong giai đoạn Chỉ Tịnh, hoặc khi Pháp Sư đang Khai thị giảng Pháp, hoặc trong lúc xuôi tay chân nghỉ chuẩn bị đứng dậy, chúng ta phải chờ khoảng 5 phút sau, khi bắt đầu Niệm Phật Lễ Phật hoặc đi Kinh hành nhiều Phật, thì lúc đó mình có thể nhẹ nhàng bước ra ngoài đi uống nước, đi restroom rửa tay.

Cỗ nhân có câu nói rằng: “Thà động thiên giang thủy, bất động đạo nhân tâm”. (Thà làm động nước 1 ngàn con sông, không nên động tới đạo Tâm của người tu đạo.)

4. Khi đi Kinh hành nhiều Phật: đến góc trái quẹo, thì chúng ta chỉ hướng mặt lên trước vân tín nghĩa là - xá quán Phật tức là dâng 2 bàn tay của mình ngang lên trán chỗ giữa 2 chân mày để quán Phật, sau đó để 2 tay xuống ngang chỗ rún, khi đó đôi chân của mình vẫn bước đều tiếp tục đi, không cần phải ngưng lại cúi đầu cong lưng xuống vái lại, vì đứng lại như vậy sẽ làm chùng bước những người đang đi phía sau. Khi đi ngang qua bàn Phật,

hoặc các hình tượng Phật, không cần phải cúi vái lạy hay xá nữa, mà tiếp tục bước đi trong an định chánh niệm.

5. Khi đi nhiều Phật, cắp mắt không nhìn qua ngó lại láo liêng quanh làm ảnh hưởng cái tâm của mình, mà cắp mắt của mình chỉ cần nhắm lại khoảng chừng 3 phân của mắt, lấy tiêu chuẩn nhìn vào cái bâu cổ áo hải thanh của người đi trước là tốt, và bước chân rất là nhẹ nhàng thanh thản tự nhiên.

6. Khi đi nhiều Phật, nên giữ cự ly khoảng cách với người đi trước khoảng 1 cánh tay là tốt nhất, như vậy sẽ không ảnh hưởng đến người đi phía trước hoặc phía sau mình, tất cả đồng tu đều có thể nhiều Phật, cái tâm cảnh của mình được yên ổn.

7. Khi ngồi Niệm Phật phải chú ý theo âm điệu tiết tấu của tiếng địa chung và tiếng người Duy na, theo đó cùng với nhau mà niệm cho đều đặn, để có được sự cộng minh, âm thanh câu niệm Phật được đồng nhất một lòng như vậy mới có thể nghiệp được cái tâm của mình, mới có được pháp hỷ sung mãn.

8. Lễ Phật để đối trị với cái tâm ngã mạn của mình, có thể điều thân và điều tâm, đây là 1 phương pháp tốt nhất để điều thân phục tâm, cũng là cách vận động tốt nhất gọi là “ngũ thể đầu địa công”, nghĩa là mình quỳ lạy đầu, tay, chân đều chạm sát đất.

Không nên đi hay lễ ở trong chánh điện ngay chỗ trung đạo là con đường chính giữa chỉ dành cho Pháp Sư người Chủ Lễ, và không lễ ở 2 bên hành lang, chúng ta chỉ lễ Phật ở phía bên trong có sắp bồ đoàn.

9. Phát Kinh trước khi bắt đầu làm Lễ:

(*Khi đại chúng đứng mặt đối mặt để tụng Kinh*) Khi phát kinh phải từ phía sau hướng ra phía trước theo chiều bên phải, chuyền những quyển Kinh cho người đứng phía trước mình, và khi thu kinh thì từ phía trước chuyền ra đằng sau cũng theo chiều bên phải, sau đó sẽ có ban hộ thắt đứng ở hai bên thâu Kinh lại.

(*Nếu dùng màn ảnh Projector, thì đại chúng đứng mặt hướng về bàn Phật, không cần phát Kinh, nhìn lên màn ảnh đọc Kinh.*)

10. Khi đang cầm cuốn Kinh mà Lễ Phật, thì khi quỳ cúi đầu xuống lạy, trên tay phải cầm cuốn Kinh để cao hơn đầu của mình, làm như vậy đối với Phật Pháp có lòng cung kính.

11. Trong Phật môn có Tứ Oai Nghi, là hình tướng rất là uy nghi tốt đẹp: đi, đứng, nằm, ngồi, có câu nói:

- A. Đi như Phong – đi như gió:** nghĩa là bước đi có một tính cách tự tại, nhẹ nhàng thanh thoát.
- B. Lập như Tùng:** lập là đứng ngay thẳng như cây tùng bách, biểu lộ sự ngay thẳng chính trực.
- C. Tọa như Chuông:** tọa là ngồi giống như cái chuông lớn, một hình thức ngồi vô cùng ổn thỏa, thật cẩn trọng, gọi là ổn trọng.
- D. Ngọa như Cung:** ngọa là nằm giống như cây cung, tư thế nằm kiết tường cong vòng như 1 cây cung, gọi là kiết tường ngọa.

Tất cả những điều trên đây là nghi thức giúp đỡ cho chư vị liên hữu đồng tu Bồ Tát vào trong Đạo Tràng cùng với nhau giữ cho đúng luật quy nghi, như vậy sẽ giữ cho Đạo Tràng được trang nghiêm thanh tịnh. Lợi ích chúng sanh cũng là lợi ích cho chính mình, nhờ đó mà có thể tiêu trừ được nghiệp chướng. Chúng ta đem công đức niêm Phật đó hồi hướng để về Tây Phương Cực Lạc Thế Giới. Nhân hiện tại cái thân thể này còn mạnh khỏe tráng kiện đó, nên chuẩn bị cho tốt tư lương để chúng ta có thể đi Vãng Sanh Tịnh Độ và cùng nhau nỗ lực thật làm cho đúng 3 điều: Tín – Nguyện – Hạnh, 3 tư lương này cho tốt.

Chúng ta tới đây có thể cùng nhau cộng tu niệm Phật học tập huấn luyện trưởng thành, để thăng linh tánh của chúng ta, để rồi cùng với nhiều đời quá khứ, túc duyên, túc thế đã tạo được những cái việc gọi là hữu thiện duyên, như vậy thật là đáng ca ngợi, ngợi khen.

Cỗ nhân có nói một câu: “Hữu khí bất sanh, tiêu ma chướng”. Khí đây là sự nóng giận, sự giận dữ của mình nó không sanh, thì sẽ giảm bớt được ma chướng. “Hữu oán bất báo, thị tu hành”. Hữu oán là sự oán hờn, oán giận mà chúng ta không muốn báo, không muốn tìm cách trả thù, thị là như vậy đó chính là sự tu hành.